

АНАЛІЗ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ АВІАБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Після економічної кризи 2008–2009 рр., інтелектуальний капітал працівників майже всіх галузей виробництва значно скоротився, особливо це стосувалося промислового, фінансового та будівного секторів. На фоні цього значно скоротилося виробництво праці, відбувалося активне скорочення зайнятості працівників. Зараз країни вже більш - менш оговталися від цієї кризи, але для досягнення високих економічних показників, потрібно завжди слідкувати за рівнем виробництвом праці, не забуваючи про те, що знання - це рушійна сила на підприємстві і державний сектор економіки повинен виділяти кошти на їх розвиток та накопичення.

Авіапромисловість є однією з високотехнологічних напрямлень, у якій концентрація інтелектуального капіталу повинна бути дуже високою, нематеріальні активи тут повинні бути на першому місці, адже саме знання, в майбутньому приносять прибуток та розвиток цій галузі. Сьогодні по об'ємах виробництва та прибутку українське авіа будівництво значно відстає від лідируючих фірм світового літакобудування. Якщо об'єми виробництва Boeing щорічно складають 50 - 60 млрд.дол., а Airbus – 50 млрд.дол., то українські показники складають близько 200 млн.дол.

Іноземні країни приділяють авіабудівництву та працівникам в цій галузі значно більше уваги ніж в нашій країні, також існує проблема того, що кваліфіковані робітники залишають Україну, та переїзять закордон, а це може призвести до зниження передачі досвіду молодим поколінням.

Особливо актуальним є питання залучення молодих кадрів у галузь, саме молодий кадровий потенціал є основою рушійною силою, яка здатна перейняти, зберегти та примножити існуючий науково – технічний досвід авіабудівництва. Саме тому, проблема управління, формування і розвитку інтелектуального капіталу актуальна і потребує її детальної оцінки.

Зараз чисельність зайнятих в науковій сфері скоротилася у 3,5 рази, кількість спеціалістів з вченим званням скоротилася на 15 %. З України щорічно виїздить до 250 тис. кваліфікованих спеціалістів – інженерів, програмістів, вчених. Недостатнє фінансування примушує виконувати наукові замовлення іноземних компаній, працювати по грандам. Українська наука по дуже низькій вартості продас наукові відкриття та сучасні технології. Враховуючи бажання України стати лідером у головних в країні галузях, треба направляти державну політику на розробку стратегій по накопиченню, та розвитку людських та інтелектуальних активів, і тоді, по прогнозам економістів, через 50 років Україну будуть впізнавати перш за все по її інформаційним технологіям, авіакосмічній та військовій техніці.

Науковий керівник – Г.М. Юн, д.т.н., проф.